

Cultuur

Prachtig klaviergeweld in 't Jagthuis

NEDERHORST DEN BERG – Zo lieflijk als ze er uitzagen en zo lichtvoetig als de speelse interacties met het publiek waren, zo gepassioneerd was het spel afgelopen zondag van het vleugel-tweetal Beth & Flo (Elsbet Remijn en Claudette Verhulst).

Door: Niels van der Horst

Van de toetsen – vaak quatre main (vierhandig) – vloog de woestheid van alle emoties in de (laat)romantische werken van onder anderen Rachmaninov over het publiek van Het Jagthuis.

Met z'n tweeën op de pianokruk starten de twee pianisten niet bepaald rustig. De Barcarolle van Rachmaninov is droevig, dramatisch, soms gejaagd en daardoor prachtig emotioneel geladen. Het bekende Carnaval des Animaux van Saint Saëns volgt. De vertolking is er een met sterk spel vol energie en vloeiende versmolten dynamiek gepaard met (letterlijk)

verstrengelde armen die geleid door de muziek als één wezen heen en weer over het gehele ivoren bereik golven. Ook hier ontbreekt de humor niet. Bij een van de passages lijken Beth en Flo een kip na te doen, wanneer ze met hun hoofden heel dichtbij de toetsen spelend, graankorrels oppikken met de noten die ze spelen. Daarna volgen twee werken van Gershwin met de kenmerkende jazzy elementen. De dames spelen niet alleen maar zingen hierbij ook. Hun stemmen vallen mooi in elkaar, zijn misschien niet van het niveau als hun pianospel maar bieden wel degelijk een prettige extra dimensie aan hun optreden.

Sterk en gevarieerd programma

De prelude van Rachmaninov is wervelend en groots met uitstekend spel. Meteen erna weer het contrast. De dames houden een soort rap met het opsommen van Russische namen waarbij ze – wellicht omdat het

om chocola gaat – enigszins verward uitkomen op Chocotoff. Meteen weer terug naar Rachmaninov met het eerste deel van zijn tweede pianoconcert. Het tweetal heeft gekozen voor de eenvoudige maar doeltreffende aanpak om de leidende orkestlijnen te vertolken door zang. De twee Ave Maria's van Saint Saëns en Rosenblatt daarna zijn persoonlijke favorieten. Gevoelige muziek, gezongen met het mooie tweestemmige geluid. Is het dan allemaal koek en ei tijdens deze zondagmiddag? Zeker niet! Vanuit onenigheid over het wel of niet spelen van wat platte feestmuziek als intermezzo ontstaat ineens irritatie tussen de twee. Dit gaat vloeiend over in het stuk The Aftermath van hun Facebookkennis en componist Ruben Naeff. Tijdens het stuk blijven de twee kiffen, trekken ze aan elkaars haar en proberen ze de ander van de kruk te duwen. Geestig, goed bedacht en zeker ook knap hoe tijdens de capriolen het spel

van hoog niveau blijft.

Klap- en slotstuk

Het slotwoord is aan Smetana met zijn romantische en voor velen bekende De Moldau. Zoals de uitvoerders zelf aangeven voert deze Tsjechische toonkunstenaar ons van hoog in de bergen naar beneden in Praag. Onderweg hoor je hoe de stroom breder wordt, grootser. We gaan langs een bos met windgeruis, verzeilen in een stroomversnelling om vervolgens in een dorpje getui-

ge te zijn van een bruiloft. De intensiteit wordt nu opgevoerd, de dames gaan in overdrive en roffelen iedereen in de zaal om de oren met een donderende waterval. Het is daar dat we de draaikolkende waterstroom achterlaten, nakijkend naar hoe het water zijn weg vindt naar de Tsjechische hoofdstad. We krijgen nog een toetje in de vorm van een volgend dier uit het Carnaval des Animaux, waarna het met volle buik huiswaarts gaat. Geïnteresseerd